

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsa torka in sobota ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalisku po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računajo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič).

Bohinjska železnica.

Jedno največjih del, ali prav za prav največje delo bohinjske železnice, predor med Podbrdom in Bohinjsko Bistrico, je torej predrt. Dne 31. maja so slovesno prebili zadnjo steno bohinjskega predora, in pot iz Bohinja na Primorsko je odprta. Ta dogodek je velikega pomena za zgradbo druge železniške zveze s Trstom, kajti s tem, da je bohinjski predor pravočasno narejen, je zagotovljeno, da se velika alpska železnica v določenem času otvori. Kopanje predora začelo se je od severne strani dne 5. novembra l. 1900, od južne strani dne 25. oktobra l. 1900. Delo je bilo težavno, kajti boriti se je bilo z vsakovrstnimi nepravilnostmi, ki so pa zdaj, hvala Bogu, premagane in je torej gotovo, da se nova železnica izroči javnemu prometu kakor je bilo določeno, namreč v jeseni leta 1905.

Zgradba te železnice je velik dogodek zlasti za našo primorsko deželo, v prvi vrsti pa za slovenski del iste. Pred leti smo se sicer nadejali in se tudi močno za to potegovali, da bi se druga železniška zveza s Trstom zgradila čez Predel, kar bi bilo v marsikaterem pogledu koristnejše za nas, kakor tudi glede splošnega prometa. Ali o tem ne pomaga danes več ničesar govoriti, in zadovoljni smo tudi s to zvezo. Nazadnje pač ni nikakega dvoma, da ne bi bila nova železnica velikega pomena. Vsaj v tem soglašajo vsi strokovnjaki. Kakor ima vsaka nova železnica znamenit vpliv na pokrajino, po katerih teče, tako bo imela velik vpliv tudi ta železnica za slovenske dežele, posebno pa za naše Primorje. Ni sicer izključeno, da ne bi imela nova železnica za nas Slovence poleg ugodnih tudi negodnih posledice, kajti verjetno je, da bodo vodne sile v teh krajih privabile podjetne ljudi, da ustvarijo industrijalna podjetja, saj bo železniška zveza omogočala konkurenco in razpečevanje izdelkov. In zato imajo popolnoma prav oni, ki trdijo, da bodo pri novih vratih silili na slovenska tla tuji elementi od severa in od juga, in si skušali tu pridobiti veljavo. Ravno tako imajo prav oni, ki pravijo, da bo v gospodarskem oziru železnica izdatno koristila Gorenjski in Goriški, da pa zna postati v narodnem oziru jako nevarna, ako ne bo prebivalstvo zavedno in značajno ter ne bo znalo krepko in odločno braniti svojih pravic, in ako ne bo znalo izpolnjevati dolžnosti, ki jih ima vsak Slovenec. Bodisi pa temu kakor koli, velikega pomena te železnice kolikor za nas Slovence kakor tudi za celo državo ne more odrekati nobeden, in se od vseh komaj pričakuje dan, ko bode železnica popolnoma dogotovljena. Ker je pa bilo največje in najpoglavnejše delo te železnice, prevrtanje predora med Podbrdom in med Bohinjsko Bistrico in se je to prevrtanje te dni srečno končalo, je popolnoma umestno, da se je rešitev tako težkega dela praznovala na posebno slovesen način in sicer v torek dne 31. maja.

Že dalje časa so se vršile priprave za to slavnost. Ves prostrani prostor pred predorom je bil okrašen s slavoloki. Stolne zastav je vihralo in med njimi vse polno slovenskih trobojnic. Za visoke goste je bil postavljen šotor v krasnem slogu, a pred njim okusno izdelana kapelica. Že dan pred slavnostjo pa je došel v Bohinjsko Bistrico, ki je bila vsa

okrašena s slovenskimi zastavami, nadvojvoda Leopold Salvator. Pričakoval ga je občinski odbor s požarno brambo in šolarji. Z nadvojvodom pripeljal se je tudi železniški minister Wittek. Zvečer je preskrbel občinski odbor v čast visokemu gostu serenado, kakor tudi krasno razsvetlavo. Pred vilo Ceconi pa, kjer je prenočil nadvojvoda, so priredili domači pevci, pod vodstvom g. nadučitelja Humeke, podoknico.

V torek dopoldne so se pričele slavnosti ob pol 9. uri s sv. mašo, katero je v bližini predora daroval č. g. župnik Piber. Velika množica občinstva je prisostvovala cerkvenemu opravilu. Po sv. maši so si slavnostni gostje nadeli obleke, skozi katere ne pride mokrota, ter zasedli 32 malih okrašenih voz. Vsak voz je imel 4 sedeže. Železniški stroj je odpeljal vozove ob sviranju godbe skozi slavnostno okrašeni portal v predor.

Ves predor se je svetil v električnih lučicah, transparenti so v predoru označevali kilometre. Pri metru 2260 se je vlak ustavil. Ondi se je vršila slavnost prebitja. Tu je bilo vse ovito z zelenjem, v avstrijskih zastavah in v zastavah kranjske in primorske dežele. Posebno bogato so bila posejana ondi električna svetila.

Sekcijski šef Wurm je nagovoril tu zastopnika cesarjevega, nadvojvoda Leopolda Salvatorja. V govoru je povdajal, da je bilo treba 43 mesecev dela, da je bilo delo dovršeno v toliko, da se more obhajati slavnost prebitja. Prosil je nadvojvoda, da v predoru izproži zadnjo mimo. Nadvojvoda se je zahvalil in pritisknil na električni gumb, na kar je v oddaljenosti 500 metrov eksplodiralo 40 min ter se porušila 50 metrov debela skala, ki je v predoru še ločila Kranjsko od Primorske. Delavci so odstranili kamenje. Železniški minister je imel govor, v katerem je proslavljal cesarja in naznanil odlikovanja.

Ob četrt na 1. uro je pripeljal vlak slavnostne goste na goriško stran v Podbrdo, ki je bilo vse v zastavah. Nadvojvodo in goste je pozdravil goriški deželni odbornik dr. Marani, nakar je odgovoril nadvojvoda. Goste so pogostila dekleta v slovenski narodni noši. Ob pol 3. uri popoldne so se vrnili gostje zopet v Bohinjsko Bistrico, kjer se je vršil banket.

Banketa se je udeležilo 100 oseb. Deželni glavar Oton pl. Detela je nazdravil cesarju, baron Hein nadvojvodi, baron Schwegel žel. ministru, drž. poslanec dr. Sylvester na sekcijskega šefa Wurma, ces. namestnik Goess na podjetnika Ceconija, »viteza dela«, svetnik Koch na časopisje, sekcijski šef Wurm na slavnostne goste, posebno na državnega poslanca dr. Sylvestra.

Po banketu se je večina gostov podala domov. Nadvojvoda se je s posebnim vlakom iz Lesca odpeljal na Dunaj.

Končamo to poročilo z željo »Slovenca«, naj bi bila nova železnica na srečo Goriški in Kranjski. Bojazen, da bo v narodnem oziru slabo uplivala, naj se razleti ob jeklenosti našega naroda in ob delu za njegovo narodno brambo.

Dopisi.

Iz Kozane, 30. maja. (Izv. dop.) — V svojih pojasnilih: »Kje tiči resnica in kje je ni?« sem mej drugim povedal, da je naš župan uložil prošnjo na deželni odbor, da odredi enega svojih računij-

skih uradnikov, da strogo preišče račune vseh let njegovega županovanja in da so na to tudi voditelji opozicije s posebno ulogo zahtevali, naj jih deželni odbor obvesti o reviziji. — Te dni je došel županstvu v rešitev obeh ulog naslednji odlok, katerega sem si danes v občinskem uradu prepisal ter ga objavljam v dokaz, da se naša županija zdaj, kakor morda nikdar poprej, lahko ponaša z rednim, poštenim občinskim gospodarstvom.

Čujte!

Št. 2080 1904.

Prepis.

V Gorici, 18. maja 1904.

Županstvu

v Kozani.

Odnosno na prošnjo tamošnjega gospoda župana z dne 11. aprila t. l. št. 613, naj se računi iz dobe njegovega županovanja preiščejo po odposlancu deželnega odbora, opozarja se sledeče:

Deželni odbor postopa napram občinam v zmislu § 86. obč. reda glede nadzorovanja pravnega izvrševanja obč. gospodarstva, ali uradnim potom, ali po predlogu oziroma na podlagi prizivov od strani interesovanih občanarjev.

Glede tamošnje občine ni dan današnji povoda niti za uradno, niti za postopanje vsled poziva od druge strani.

Občinski računi so se pregledali do konca leta 1902 ter se ni našla nikakva podlaga za intervencijo od strani dež. odbora.

Govorica brez nobenega dokaza, da bi se bilo trdilo, da ako pride tje kak vladni komisar, pridejo neverjetne reči na dan, ne more tvoriti pravno podlago za postopanje v zahtevanem smislu.

O tem naj se obvesti gospod župan in France Obljubek za se in tovariše odnosno na njihovo prošnjo, naj se jih obvesti o reviziji računov.

Deželni odbor.

Deželni glavar:

Pajer.

Tako je govoril deželni odbor uradoma. »Zdaj pa tulite, lajajte, mijavkajte, mene vendar ne spravite z mojega tira« — bi lahko rekel naš gosp. župan, kakor je v basni blede mesec mirno zavrnil volka, psa in mačko, ki so proti njemu zaganjali svoje divje glasove. — Pride čas, ko bodo novi gospodarji, naj bodo kateri koli, sami spoznali, na kateri strani je bila resnica in na kateri — laž.

Lokve, 30. maja 1904. — Neki dopisnik — bodi Jure Širokoustnik, bodi Jure Čukov — omenja mojo osebo v »Soči« z dne 21. t. m. Ker ta dopisnik prodaja javnosti mojo malenkost, mu izrekam tem potom najvišje priznanje. Ni nič čudnega na svetu, da tudi majhne reči dobijo veliko veljavo, ako so v rokah velikanov; sedaj v poletju — postavim — nadlegujejo človeka neke majhne živalice, če se ne motim jim pravijo zoologi »skakice«; ali stavim, kar hočete, da tej živalici še korejski cesar izkaže čast s tem, da jo skuša spraviti na svetlo, ako se mu v veliki vročini preveč dobroka....

Pa ad rem — po naše: začnimo!

1. Moj prijatelj pravi v »Soči«: »Dne 15. t. m. so imeli tam gori prvo obhajilo. Otroci so šli v cerkev...« in zdelo se je, da gre škof v cerkev »Domišljija Plesničarjeva...«

Da, g. dopisnik! Izjavljam, da so se naši otroci obnašali pri sv. obhajilu pobožno in dostojno, kakor da bi bil sam škof navzoč. Ali ker drugega niste imeli, dobili ste besedo škof, ki naj me zgrabi... Moje pomilovanje! Sicer vem, da zavijate vsako reč po svoje; da nimate pojma o

abstraktnih rečeh, kakor je pobožnost in dostojnost. — Vam take reči razlagati, bi bilo isto, kakor gluheemu peti spev iz »Prodane neveste«. Vem nadalje, da so Vam cerkveni obredi ravno tako »Wurst«, kakor bahanje po krčmah: toda ker se Vi v mojo osebo zaganjate in zopet nekaj proročujete, kar Vam Vaša obrabljena domišljija narekuje — evo Vam par besed v brk!

2. Vi stavite v mojo domišljijo, da bi bil rad škof. Vedite g. dopisnik, da je že narava — ne le človeka, ampak tudi živali — taka, da si želi zboljšati svoje stanje. Vi na primer imate 4 službe in stojite na nezmankljivih tleh; ali poleg teh 4 služb želite imeti še peto (izmed sedmih hočete biti prvi!), da bi Vam donasala par sto kronic na leto. Vi slišite ali berete, da delavci zdaj tu, zdaj tam stavkajo — zakaj? da si zboljšajo stanje. In ste kdaj slišali, da bi kaka žival (niti stari praded opica!) legla rajši na kamen, nego na ugodna tla?

Ako torej tudi jaz želim, da se mi stanje zboljša, česar pa Vam še nisem na znanje dal, ne želim s tem že škofovske palice... Sicer, ko bi Vi bil pravi prerok — da bi jaz namreč škof postal — Vam povem, da bi škofsko palico dvignil najprej proti Vam! Morda se tega že bojite? Morda zato že »Soča« moleduje: Gospod minister, le lokv. fajmoštra za škofa ne?!

Vi pravite dalje, da šalobardim po »Prismojencu«; nu, dokaz ste ostali dolžni, kakor je Vaša navada in Vaša — izobrazba! Da Vi imenujete »Prim. List« prismojenca, je to čisto naravno, ker merite po svojem laktu...

Kar se tiče podpisov na dopise z Lokvij, Vam svetujem sledeče: Ako bi Vaše službe — kar ni nič nemogoče — Vam odpadle, ne prosite za mesto detektiva: Vaš nos ni stvarjen za to; pač pa Vam svetujem, da prosite za mesto kakega pismonoša: tam je naslov jasen, in tedaj delo jednostavno.

Vi me tudi imenujete lažnjivca, ali dokaz ste dolžni ostali: tudi to kaže Vašo izobrazbo. — Kaj pa hočete reči z besedo »misijonar«, to je uganka za me — in skoro gotovo tudi za Vas. Prav taka uganka — ki jo more rešiti le tak prerok, kot ste Vi — je ginljiva pesem o prismojencih. Ali pa morebiti tudi Vi sam ne veste, kaj ste hoteli reči!

Pater Abraham je rekel, da boste vendar na »vrhu«: prosim Vas, zlezite kar hitro na Mrzovec, da boste višji od mene, ki se bilježim Vam v višini 963 m nad morjem s polnim imenom

Anton Plesničar,

župnik.

Z Vipavskega. — Meseca januarja t. l. hodil je po Vipavskem in po Krasu agent judovske tovarne za kose: Bratje Braun v Détéru p. Gümer-Simonyi na Ogerskem, ter vsiljeval ljudem svoje blago, koso oslo, nakovalo in kladvo po 5 K 20 h. Nabral je veliko naročil, ker se je hvalil s priporočili županstev, katerih pečate je kazal na naročilnih polah. Govoril je tako sladko in prepričevalno, kakor zna le judovski agent.

Ljudje so se podpisovali na naročilni poli in so se ustmenoma z njim pogodili, da plačajo blago še le kadar bodo kose po trikratnem klepanju preskušali. Zvijalničnik si je pa zagotovil gotovo plačilo na drug način. V vsaki občini je premotil župana ali kakega podžupana, da je sprejel poročilo

za naročnike, ter se zavezal za plačilo. Natvezil jim je, da ne bodo imeli druge skrbi, kakor da sprejmejo blago na postaji, je izročijo naročnikom, sprejmo od teh plačilo, ter odpošljejo denar. Za trud je obljubil 20 h od kose. Pismo na pa so se poroki zavezali, da vzamejo blago na postajah, ter plačajo povzetje.

Meseca maja je došlo blago; nekateri župani in podžupani so prešli in plačali, drugi pa nočejo blaga sprejeti, dokler jim naročniki ne plačajo; stroški se pa množijo. Naročniki nočejo malovrednega blaga vzeti in plačati, ter se drug drugemu spodbujajo k ustrajnosti proti očitnemu prevarstvu, on naj toži, ki jih je varal, rajši zgubijo še vsak 10 ali 20 kron, pravde po nobeni viži ne morejo zgubiti, ker so vsi pripravljeni s prisego potrditi, da so se zavezali, da plačajo le ako jim bo blago všeč. „Slepariti se ne damo!“ tako se osrčujejo. Ljudje božji! Kaj pa pomaga kalinom vsa korajža, češ, uloviti se ne pustimo, potem ko so si na limanicah dobro posmolili perutnice; ptičar se jim smeje, ter ednega po ednem prime, ter ga vtakne v kletko. Poslušajte, kako ste si sami zadržili zanjko in zaprli vrata kletke!

Naročniki so podpisali ali ukazali podpisati to-le zavezo na naročilnem listu v hrvaškem in nemškem jeziku: „Mi podpisani smo danes naročili pri bratih Braun koso, oslo, nakovalo in kladivo: dovoljujemo, da pride naročeno blago po povzetju najkasneje do 25. junija t. l. na postajo X. na naslov gospod I. I. Zavezujemo se, da bomo solidarno izročili svoto povzetja imenovanemu gospodu, ako pa ne bomo izplačali svote povzetja, se zavezujemo solidarno, da v 15 dneh po dohodu blaga pošljemo denar tvrdki. Pripomnimo, da je katera koli pogodba, ki se glasi v nasprotnem smislu vsebine te listine, neveljavna in da je za našo obvezo veljavna edino leta listina. V prepornih zadevah se podvržemo kompetenci kralj. okr. sodnije, katero izbere tožnik.“

Besedilo te zaveze je tako jasno, da je prazen vsak drugi izgovor in vse zastoj se ustavlja. Vsako odlašanje in zganje s pravdo le pomnoži škodo. Bratje Braun so že izročili zadevo abrahamovu, advokatu Jakobu Stein, ki zahteva od porokov plačilo v 8 dneh.

Zato svetujemo prizadetim, naj nemudoma rešijo blago na postajah, naročniki pa naj ne delajo še večih sitnosti in skrbi svojim porokom, ki so sprejeli to sitnost le v mnemju, da ustrezajo svojim soobčanom. Škoda se sicer zdi 5 kron, vendar je nauk, ki ga daje ta zgodba, vreden več ko 5 kron. Vsaka šola sicer nekaj velja, pa kdor si zna vkoristiti nauk, ni na zgubi. Nauk pa je ta-le:

Naše ljudstvo je precej lahko misleno; verjame vsem sladkim besedam in obljubam, ne le judovskih agentov, ki ponujajo lepe kose za dober kup, ampak tudi drugih agentov, ki obljublajo zlate čase in nebesa na zemlji za dober kup. Za dober nauk, da „brez muke ni moke“, se večina ne zmeni. Ko pa čuti škodo, se jezi in hujuje nad sleparji, ponosno kliče, da se ne da imeti za norca, se spusti tudi v pravdo, iz katere ima še večjo škodo, in — morda spozna svojo lastno krivdo, ne, kaj še! ampak — se pusti naprej slepariti.

Z Vipavskega. — (Vipavske novice.) Neko noč preteklega tedna so v Vipavi ribarili štirje Batujci. Koliko rib so naložili nam ni znano; to pa vemo, da so te neopravičene lovce zasačili na prepovedanem delu žandarji, konfiscirali orodje in jih naznanili sodniji. — Letošnje leto vreme posebno ugodno upliva na razvoj vinske trte. Ravno sedaj je v najlepšem cvetju, ki razširja prijetno vonjavo naokrog. To vreme tudi kaj vgaja čebelereji. Oseški čebelar je že 17. aprila ogrehil rojce. Hvali se, da so panji zaliti z medom, kakor še nobeno leto ob tem času! — Krnica nad Vitovljem v

trnovskem gozdu je izredno hvaležna partija za turiste. Od tam je krasen razgled tja do laških Benetk in notri do kršne Istre. Posebno pa turista poživlja sveži zrak, poln planinske vonjave! Žal, da je ta lepi planinski raj bolj poznan tujcem, nego deželanom. To smemo soditi že po tem, ker se tam najde različne tujce, a Slovence le maloktere. Do sedaj se je zamogel vsak tujec pokrepčati v tamošnji gostilni z izbornim vinom in z mrzlim pivom. Letos se do sedaj še ni sezona odprla; a upanje je, da se bode gostilna preskrbela z vsem — tudi s pivom — in postregla vsakega potrebnega gosta!

Iz Šempasa. — Mnogokrat so se slišale že pritožbe proti prehitri vožnji kolesarjev, kateri posebno ob velikih praznikih v mnogem številu napravljajo izlete iz Gorice po vipavski dolini v Trst in nasprotno. Ti kolesarji imajo posebno manijo dreti skozi vasi v najhitrejšem diru. Listi so že večkrat poročali iz naših in drugih krajev o nesrečah, katere so povzročali taki dirkači! Letos pa razun navadnih kolesarjev pogosto prihajajo po naši cesti kolesarji z motorji. Le ti so tem bolj nevarni, ker drviyo mnogo hitreje nego navadni kolesarji. Nevarnost postaja izrecno po vaseh ob ovinkih, ob krčmah, ob šolah in drugih javnih prostorih, kjer se ob praznikih zbira ljudstvo, zlasti otroci. Tu navedemo poseben slučaj, ki se je dogodil pretečeno nedeljo. Ta dan so drvili trije taki motorji v največjem diru skozi tukajšnje vas. Eden teh kolesarjev je pod našo vasjo povozil nekega psa! Ljudje in razna žival pa se jim je komaj ogibala. Na največjem ovinku ob vasi pa je glavno napajališče za živino in nenavadno hrupenje in bučanje motorjevo je plašilo žival, tako, da je vendarle čudno, da se ni dogodila še kaka večja nesreča! Opozorjamo sl. c. kr. okr. glavarstvo in domače policijske organe na imenovano drvenje motor-kolesarjev! Mi bomo imeli na te posebno pozornost oko in zahtevali, da policijske oblasti storijo potrebne korake, da se temu športu zabrani predrzno drvenje po obljudenih prostorih ob vaseh!

Iz Mirna. — Nepoznan dopisnik je v „Gorici“ priobčil dopis proti g. učitelju A. Ferlatu.

Ker se sumi nekatere odbornike našega društva, da so ta dopis priobčili, odgovarja podpisani odbor, da se dotičnim dela krivico.

Kar pa se tiče popravka, ki ga je g. F. poslal „Gorici“, odgovarjamo, da se nam drugi odstavek istega zdi deloma neresničen. Nihče izmed nas namreč ne ve, na kak način bi bil g. F. delal za naše društvo.

Res je, da je nekaj govoril o neki združitvi društva „Ipava“ z našim društvom; a združitve naj bi po njegovem obstojala v tem, da bi naše društvo zavrglo svoja pravila in postalo podružnica društva „Ipava“. Da ta pot ni bil pravi, boste pripoznali tudi vi g. F. — Naše društvo hoče delati ljudstvu v prid. Isto trdite tudi vi o društvu „Ipava“. Delajmo tedaj oboji, in pustimo medsebojne prepire.

Odbor „Kat. del. dr.“ v M.

Anhovo. — Kako so pri srcu korigirali naše občine sedanemu županu in nekaterim našim starešinom, dokaže naj sledeči slučaj. Dne 24. decembra minulega leta je imelo naše starešinstvo svojo sejo, v kateri se je sklepalo o proračunu za l. 1904 ter so se v nji določile tudi občinske doklade, ki so se izdatno tudi povišale, zlasti pa pri užitnini. Naš župan je pred sejo nekatere krčmarje obvestil in sicer ustmeno, da se bo ta dan oddalo tudi pobiranje občinske užitnine dražbenim potom v najem. Ob določeni uri, in ko so bili še starešini zbrani v občinskem uradu, prišli so obveščenci pred občinsko pisarno, da bi se udeležili dražbe za oddajo pobiranja občinske užitnine. Ali župan jih je takoj iznenadil z obvestilom, da ta dan dražbe

ne bo, nego da bode ista nekega drugega dne, o čemur pa da bodo zgoraj omenjeni obveščeni potom javnega oklica. Ali čujte, kaj se je zgodilo. Še isti dan popoldne oddalo se je pobiranje užitnine pri litru vina v krčmi pod roko onim, ki so bili slučajno v krčmi, in že dne 26. decembra, namreč v nedeljo, bilo je v resnici oklicano, pa ne kedaj da se bode oddalo dražbenim potom pobiranje občinske užitnine, nego oklicalo se je, da je bila užitnina že oddana in sicer za katastralno občino Anhovo za 300 K, za katastralno občino Plava za 400 K, a za katastralno občino Ukanje za 30 K. Mislite si, kako debelo so gledali občinarji, ko so začeli nepričakovani oklic o oddaji pobiranja občinske užitnine pod roko. Posledica temu je bil seveda utok, katerega so mnogi občinarji uležili pri starešinstvu, a na katerega rešitev čakajo še zdaj zaman, dočim so, kakor čujemo, začeli pobirati občinsko užitnino oni, katerim je bilo nepostavno in pod roko oddano. Nas bi konečno prav nič ne brigalo, kdo da pobira občinsko užitnino, ko bi občina pri tem ne imela nikake izgube. Ali ker ima občina pri takem nepostavnem postopanju veliko izgubo, protestirali smo v svojem utoku proti temu postopanju in zahtevamo odločno tudi rešitve našega utoka. Povedati moramo namreč javnosti in oblasti, ki imajo nalogo nadzirati občinsko upravo, da so bili tu ljudje, ki bi na javni dražbi dali za pobiranje občinske užitnine v katastralni občini Anhovo 700 K, a za pobiranje užitnine v katastralni občini Plava pa 1000 K, torej celih 1000 K več, nego so dali oni, ki so vdobili pobiranje občinske užitnine na nepostavni način, tako rekoč pod roko. Deželnega odbora naloga bi po našem mnenju bila, da to zadevo natančno preišče, da ukrene potrebne korake, da obvaruje našo občino pred škodo, katero ji prizadeva tako nepostavno postopanje našega župana in nekaterih starešinov. Na vsak način pa zahtevamo od našega starašinstva, da nam reši naš utok ter da nam dá odgovor bodisi pa tak ali tak.

Politični pregled.

Državni zbor.

„Narodni listi“ so prinesli te dni vest, da bode državni zbor sklican prve dni meseca oktobra. Dr. Körber mu bode predložil proračun za l. 1905 in poleg tega tudi zakonski načrt o pokritju v delegacijah dovoljenih izvanrednih kreditov. Ako bi se pa izkazal državni zbor nesposobnega za dela, ga bode dr. Körber razpustil in bo razpisal nove volitve v mesecu januarju 1905.

Delegacija.

Avstrijska delegacija je v svojih plenarnih sejah od pondeljka do srede vsprejela proračun vojnega ministerstva in vojne mornarice, ter dovolila vse zahtevane izvanredne kredite. Včeraj in danes ima pa ogerska delegacija svoje plenarne seje, v katerih najbrže dokonča tudi svoje delo. Vsled tega je skoraj gotovo, da se delegacijsko zasedanje zaključi že v torek dne 6. t. m.

Trgovinske pogodbe.

V pondeljek so se začela pogajanja glede trgovinske pogodbe med Avstro-Ogersko in Nemčijo. Pogajanja se bodo vršila do srede meseca junija, potem pa se prekinijo, da se uvedo pogajanja z Italijo.

Rusko-japonska vojska.

Do včeraj ni prišlo z bojišča nikakih posebnih vesti razun one, da so Japonci zasedli brez kakega upora Daljni in pa Talienvan. Pa še te dve vesti ni sta še potrjeni od ruske strani. Drugače pa prinašajo listi še vedno podrobna poročila o bitki pri Kinčovu, ki so pa vsa izmišljena, ter si nasprotujejo drugo drugemu. O gibanju kolikor ruskih tolikor tudi japonskih čet ne ve nobeden prav nič pozitivnega, ker je na obeh straneh dobro preskrbljeno, da ostanejo vsa ta gibanja brbljavemu svetu prikrita. Ker pa listi nič pozitivnega ne vedo, se pa kar sami izmislijo, kar se jim zdi, da bi njih čitateljem bolj ugajalo. Tako vedo nekateri povedati, da se je napotila ruska armada pod vodstvom Kuropatkina proti jugu z namenom, da pride na pomoč Port Arturu. Drugi pa pravijo, da se je začela japonska armada pod vodstvom

Kurokija pomikati proti severu. Židovski ter Rusom sovražni listi vedo vsled tega že naprej povedati, da jo je Kuropatkin slabo pogodil, ker se je napotil proti jugu, ker ga bo Kuroki s svojo armado gotovo napadel od zadej. Seveda bi bilo tem listom kaj takega tudi najbolj po volji in bi najraje videli, da bi Japonci že jutre vse Ruse pobili. Nesramnost teh listov gre tako daleč, da primerjajo že danes Port Artur kot nekako mrhovino, okoli katere se zbirajo dan na dan krokarji, da jo požro. Dan pa, ki bi bil določen, da počno krokarji svoje žrenje nad Port Arturom, določili so ti časni-karski krokarji na 15. junija. Kakor rečeno, same izmišljotine, iz katerih odseva največje sovraštvo do Rusov in sploh do vsega Slovanstva. Mi pa prepustimo tem ljudem njih veselje in smo danes istega prepričanja, katerega smo bili koj v začetku vojske, da bode močna Rusija poteptala zavrtno Japonce ter da se bode skoro veselje ruskih sovražnikov spremenilo v največjo žalost.

Brzjavka generala Saharova na generalni štab poroča: Po izveštvju načelnika vojaškega oddelka so imeli Japonci pri spopadu dne 30. maja pri Vafankonu 3 pehotne bataljone v rešev. Naše zgube so znašale 17 mrtvih in ranjenih. Dva častnika sta bila ranjena. En japonski eskadron 13. polka je bil v boju skoraj popolnoma uničen. Drugi eskadron, ki je prišel na pomoč, je imel vsled streljanja došlih oddelkov obmejne straže, velike izgube. Zaplenjenih je bilo 19 japonskih konj.

Iz Tokija poročajo: Ker prodirajo Rusi v severni Koreji, bodo Japonci čim prej zapustili Gensan.

Odpošiljatev novih japonskih čet. (Renterjev biró). Glasom poročil došlih v Washington, je odšla iz Japonske nova divizija japonske armade. Sodi se, da imajo te čete nalogo, da obkolijo ruske zadnje straže v severni Koreji ter odrežejo rusko konjištvo, ki žuga pretrgati zvezo z armado generala Kurokija.

Imenovanje vrhovnega poveljnika v baltičkem morju. V svrhu, da se predvzamejo z ozirom na sedanji vojni čas shodne mere za obrambo obrežja v baltičkem morju, je izročeno cesarskim ukazom, priobčenim v zbirki zakonov, vrhovno vodstvo pristanišč v Revalu, Sveaborgu in Libavi in pomorskih čet, vrhnemu poveljniku kronštadskega pristanišča. Tudi je isti imenovan vrhovnim poveljnikom brodovja in pristanišč ter načelnikom za obrambo navedenega morja.

Nove ruske križarke. Iz Petrograda so sporočili „Voss. Zeitung“: Ruska vlada je naročila v Avstriji pet križark. Te križarke so naročene pri neki tržaški ladijelnici, čije zastopnik je bil v Petrogradu, da sprejme to naročilo.

Dopisnik ruske brzjavne agencije je sporočil iz Muklena: Kakor je sedaj znano, je naš oddelek poškodoval vse še rabljive topove, ko je prepustil številno močnejemu sovražniku po osemurnem boju pozicije pri Kinčovu. Mi smo izgubili mrtvih in ranjenih 30 častnikov in 800 podčastnikov in vojakov.

„Standard“ ima iz Tokija poročilo: Zaradi ponovnih napadov malih ruskih oddelkov v severno vztočni Koreji zapuščajo japonske žene, otroci in stari ljudje Gensan. Nekoliko jih je že dospelo v Fuzan, vendar ni položaj še nevaren.

„Lokal Anzeiger“ poroča da so Rusi dne 1. junija popolnoma pobili jeden oddelek japonskega konjištva.

Domače in razne novice.

„Gorška Čitalnica“ priredi v torek dne 7. junija t. l. v svojih prostorih gledališko predstavo s koncertom s sodelovanjem družbe slovenskih igralcev iz Ljubljane. Začetek predstave ob 8. uri. Blagajna se odpre ob pol 8. uri. Predprodaja sedežev pri čitalničnem čuvaju. Sedeži: prve vrste 2 K; druge vrste 1.80 K; tretje vrste 1.20 K; stojšča 60 vin. — Vspored: 1. a) Vilhar: „Mornar“, b) V. Krek: „Dekleta“, poje g. Betetto, bariton slov. opere. 2. „Kdor se poslednji smeje“, veseloigra v jednem dejanju, spisa Knaufora, vpriporil Danilo. Osebe: Gospa pl. Podgorska, mlada vdova, gospa Danilova; Henrijeta, nje hišina, gospica Vugrinčič; Karol pl. Trnovski, graščak, g. Danilo; Natakur, gosp. Nučič. Godi se v Baden-Badenu. 3. a) „Cherchez la femme“, in b) „Pst! Pst!“, od Prejača, poje soubretka

gospodična Hijacinta Vugrinčič. 4. Noviteta „Poljub“, gluma v jednom dejanju, italijanski spisal Rossi, vpriporil Danilo. Osebe: Stric, gosp. Danilo; Mirra, gospica Vugrinčič; Ernesto, gosp. Nučič. Godi se na deželi. 5. a) L. Pahor: „Starček je živ!“ b) K. Javoršek: „Tujki“, poje gosp. Beletto, bariton slov. opere. 6. „Pri Vratu“, izvirna burka, spisal Pucelj, vpriporil Danilo. Osebe: Peter Škrlica, vratar na dežel. predsedstvu, g. Danilo; Neža, njegova žena, gospa Danilova; Vida, njiju hči, gospica Vugrinčič; Ivan Krop, učitelj na Visokem, g. Nučič; deželni šolski nadzornik, g. Beletto. Dejanje se vrši v Ljubljani.

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedništvo: Štefa Kinderčev v Gorici 20 K; Grusovin Katarina, posestnica v Gorici 2 K; neko društvo v Gorici za izgovorjene tujke 1 K 80 h; Julija Leban v Črnicah 5 K; dr. Andrej Pavlica, stolni vikar v Gorici, na račun ustanovnine 2. rok 40 K; Josip Novak, župnik v Povirju (za „Mlad. gozd.“) 4 K; Anton Rijavec, dimnikarski mojster v Opatiji 2 K; pet novih članov letnino 5 K; dr. B. Pikel, zobozdravnik v Gorici 10 K; dr. A. Gregorčič prof. bogoslovja 20 K.

Upravištvu „Gorice“ prejelo: Saunig in Dekleva v Gorici za novi „Šolski Dom“ 10 K.

Srčna hvala!

Procesija sv. Rešnjega Telesa. — Procesija sv. Rešnjega Telesa bila je tudi letos jako veličastna in udeležba pri nji mnogoštevilna. Udeležili so se procesije zastopniki civilnih in vojaških oblastev, vsi šolski zavodi ter mnogo pobožnega občinstva. Ulice, po katerih se je pomikala procesija, bile so kakor druga leta okrašene z zelenjem; okna hiš pa so bila okrašena s preprogami različnih barv, na oknih pa so gorele sveče. Pri procesiji sta svirali vojska in mestna godba. Najsvetejša spremijala je jedna stotinja vojakov in sicer polovica korakala je pred, polovica pa za Najsvetejšim. Pri vsakem blagoslovu oddala je omenjena stotinja vojakov po jedno salvo, kateri je sledilo streljanje topov na gradu. Peli so izborno pred blagoslovom pevci stolne cerkve. Na Travniku pa je bil razpostavljen v paradi jeden bataljon tukajšnjega pešpolka, kateremu je milostivi nadškof, ki je vodil ob mnogoštevilni asistenciji procesijo, podelil sv. blagoslov. Vreme je bilo krasno in temperatura jako prijetna, ker je ponočni dež še precej ohladil zrak. — Popoludne pa je bila procesija ob 6. uri na Kostonjevi. Tudi te procesije se je udeležilo mnogo pobožnega ljudstva, vkljub deževnemu vremenu, ki je nastalo popoludne.

Sv. birma in kanonična vizitacija se bo v tolminskem in cerkljanskem dekanatu tako-le vršila: 11. junija zvečer prihod premisljivega knezo-nadškofa v Tolmin, 12. junija sv. birma v Tolminu, 13. junija v Volčah, 14. junija v Dreznici, 15. junija dopoludne v Ljubuškem, popoludne istega dne se obišče cerkev na Kamnem in pri Volarijih, 16. junija se pregledajo podružne cerkve tolminske župnije, 17. junija bo sv. birma v Podmeltu, 18. junija na Grahovem, 19. junija v Nemškem Rutu, 20. junija v Stržiču, 21. junija v Podbrdu, 22. junija v Oblokah, 23. junija v Bukovem, 24. junija dopoludne v Oreheku, popoludne v Ravneh, 25. junija obisk podružne cerkljanske župnije, 26. junija sv. birma v Cerknem, 27. junija v Novakih, 28. junija v Jagersčah, 29. junija v Otaležu, 30. junija v Šebreljah, 1. julija dopoludne prihod na Št. Viško goro, 2. julija sv. birma dopoludne na Ponikvah, popoludne na Pečinah, 3. julija sv. birma na Št. Viški gori, 4. julija v Ročah, 5. julija v Dol. Tribuši, 6. julija v Idriji ob Bači, 7. julija pri Sv. Luciji ob Soči, zvečer istega dne se povrne prevzvišeni knezo-nadškof zopet v Gorico.

Nadvojvoda Rainer ni prišel, kakor je bilo naznanjeno, v četrtek v Gorico, marveč pride šele jutri.

Danes zvečer pa se pripelje v Gorico 39 štabnih častnikov, pripadajočih domobranstvu. — Nadvojvoda Rainer in štabni častniki ostanejo v Gorici dne 6. in 7. junija, 8. junija zjutraj pa odpotujejo iz Gorice.

Vojaska inšpekcija. — V četrtek popoludne je prišel v Gorico feldmaršal-lajtnant Viktor pl. Latscher nadzorovat tuk. domobranstvo.

„Sokolska“ slavnost. — Dobili smo in pričujemo: Uljudno Vas prosimo, da blagovolite priobčiti v svojem cenj. listu naslednjo notico:

Za veliko slavnost „Goriškega Sokola“ se pripravljajo tudi naše dame za sodelovanje, kar bode brezdomno povečalo uspeh slavnosti. Zastava, ki je ravno došla, je izredno krasna. Prijavila so se dalje naslednja društva: „Pevsko in glasbeno društvo“ iz Gorice;

Pevsko društvo „Kolo“ iz Trsta; „Delavsko in podporno društvo“ iz Trsta; „Pevsko in bralno društvo“ iz Berij; „Čitalnica“ iz Solkana; „Sokol“ iz Solkana; „Slovensko bralno in podporno društvo“ iz Gorice; „Prostovoljno gasilno društvo“ iz Sežane; Pevsko društvo „Nabrežina“; Tamburaško društvo „Svoboda“ iz Renč; „Katoliško bralno društvo“ iz Št. Fjane; „Slovenska Čitalnica“ v Škedenju; Pevsko društvo „Slava“ iz Sv. Marije Spodnje; Telovadno društvo „Sokol“ iz Prvačine; „Slovenska Čitalnica“ iz Dol. Vrtojbe.

Večina teh društev se udeleži korporativno z zastavami. Iz Trsta samega je napovedanih nad 200 udeležnikov — skupna udeležba pa bode gotovo več tisoč. „Na svidenje dne 12. junija!“ Na zdar!

Telovadno društvo „Sokol“ v Gorici.

Dr. Treo.

A. Jakše, tč. tajnik.

C. kr. poštni in brzojavni urad v Gorici nas prosi, da naznanimo občinstvu, da se na tuk. glavni c. kr. poštenu uradu od dne 1. junija t. l. vsprejemajo vozne pošiljke in vrednostna pisma od 8. ure predpoludne pa do poludne ter od 2. ure popoludne pa do 6. ure.

Podtajnikom goriške trgovske zbornice je bil imenovan v zadnji seji Alojzij Boschin, ki je bil dosedaj podtajnik trgovske zbornice v Roveretu. Slovenskega jezika ta človek najbrže nič ne pozna, kar je pri sedanjih večini trgovske zbornice goriške, ki ima dolžnost zastopati tudi koristi slovenskega prebivalstva goriške dežele, ki je po veliki večini slovenska, največje priporočilo pri oddajanju služb.

Laška kultura. — Na dan sv. Rešnjega Telesa stal je v Solkanu pokrit neki tržaški Lah, ki dela pri bohinjski železnici ter gledal procesijo, ko je šla mimo njega in se ni niti Najsvetejšemu odkril. Stopila sta pa k njemu dva Solkanca, ter ga po svoje navadila nekoliko „manire“.

Vojaške vaje. — V mesecu avgustu imeli bomo pri nas skoro gotovo divizijske vojaške vaje.

Uboj v Rihembergu. — V četrtek dne 2. t. m. zvečer so se stekli v Rihembergu domačini z Italijani, ki delajo na črti bohinjske železnice. Italijan je zabodel z nožem domačina Janeza Lična tako hudo, da je ta ves izkravaval, izgubil zavest in v par urah umrl. Ranjena sta bila tudi dva Italijana, eden lahko, drugi bolj nevarno. Oba so prepeljali v domačo bolnišnico. Včeraj je bil v Rihembergu okrajni glavar in dvorni svetovalc grof Attems, da je preiskal vso zadevo. Pravijo, da je nekaj Italijanov že odšlo v svojo domovino — proti Napoli. Število orožnikov na rihemberski postaji so pomnožili.

Najdene reči. — Izvošček št. 51 je oddal na tuk. policiji svilen solčnik, katerega je pozabila v njegovem vozu kaka oseba, katero je vozil.

Izpred sodišča. — Pred tukajšnjim okrožnim kot kazenskim sodiščem stal je te dni Anton Rejc iz Kneže pri Tolminu. Tožen je bil zločina teške telesne poškodbe. Dne 26. decembra 1903. ranil je namreč v pretepu z nožem trikrat tako močno Jožefa Barbona, da je ta že nekaj dni potem vsled dobljenih ran umrl. Rejc bil je obsojen na sedem mesecev trde ječe, poostrene z jednim postom na mesec.

Zaradi zločina javnega nasilstva so bili obsojeni: Artur Bregenc, Leopold Bufolin, Jožef Marinič in Filip Markič, vsi štirje iz Podgora, in sicer je bil prvi obsojen na 6-tedensko trdo ječo, poostreno s postom vsaki drugi teden in ostali trije pa na 4-tedensko ječo. Toženi so namreč bili, da so se 4. aprila zoperstavliali stražarju Simonetiju, ki jih je, ko so ob dveh urah popolnoma preglasno peli ter motili s tem nočni mir, pošiljal, naj gredo domov spat. — Torej zapomnite si fantje to lekcijo, katero so vdobili omenjeni Podgorci, ker niso hoteli ubogati stražarja ter iti spat.

Raz črešnje je padel. — Pri Sv. Tomažu na Vipavskem je zadnji dan maja padel 7-letni deček raz črešnje. Pobit se je na glavi, da je bil celi dan nezavesten.

Iz Mirna nam plšejo: Na dopis v „Gorici“, kjer se ma očita nasprotstvo do „Kat. del. društva“, je g. Ant. Ferlat poslal „popravek“, v katerem bi rad vtajil, da je temu društvu nasproten in da je zlasti zadnji čas, ko se je imela prirediti veselica, skušal tega in onega od nje odvrti. Ne trdimo, da je to delal naravnost, pač pa po ovinkih, tako, da se je precej lahko razumelo, kaj bi rad povedal. (Menda g. Ant. Ferlat prerač pozabi, da nima vedno z otroci opravila).

Sicer smo pa rekli v dopisu, da se je „baje“ precej trudil, da bi itd., da se tedaj tako govori — — — Ne bi se bili ozirali na to in pustili bi bili vso stvar pri miru, a je preveč pokazal svojo nestrpnost do imenov. društva po veselici v neki gostilni. Mogoče se pa g. Ferlat tudi tega ne spominja. Če se ponudi priložnost, mu vse nekoliko pokličemo v spomin, da tudi sam spozna, kaka je njegova „prijaznost“ do onega društva in kako je „mnogo delal za isto“.

Škocijanska jama bo jutri od 12. ure dopoludne do 2. ure popoludne razsvetljena. Ob ti priliki bo vozil iz Trsta s kolodvora sv. Andreja poseben vlak v Divačo.

Strela. — V soboto zvečer okoli 7. uri udarila je strela v neko hišo blizu mitnice na solkanski cesti, ki pa ni napravila posebno velike škode, zvila je pa vse podstrešne žlebe.

Pet „Tantum ergo“. — Uglasbil g. Karol Bervar vodja orgljarske šole v Celju. Op. 6. Založba in last „Pod. društva organistov“. Cena 70 vin. Ti „Tantum ergo“ za mešan, zadnja za moški zbor — so jako lepi in lahki, da jih lahko rabijo na vsakem koru. Gosp. Bervar jih je blagovolil podariti omenjenemu društvu, za kar se mu vodstvo društva najsrčneje zahvaljuje. Bog plati!

Ker toraj čisti dobiček ostane temu, za vse organiste tako potrebnemu društvu, zato želimo in pričakujemo obilo naročil. — Naročajo se pri Franc Klančnik-u, org. v Rožiški vasi na Laki (Štajersko), ali pa pri g. Karolu Bervar-u v Celju.

Shod slovanskih visokošolcev. — Na shodu slovanskih visokošolcev, ki se je vršil te dni v Pragi so se sprejele sledeče resolucije:

1. Da bi vis. ces. kr. vlada ustanovila v Brnu, glavnem mestu Morave, češko vseučilišče, dokazano potrebo češkega izobraženstva, katero crpač svoj izobrazbo na univerzi danajski in praški, zlasti to poslednje, preslabo vsled nedostatnih prostorov, prepolnjuje kot edino vseučilišče sedem milijonskega naroda; 2. Da bi vis. ces. kr. vlada odstranila občutno pomanjkanje rednih dotiranih profesorjev in primernih prostorov na češki univerzi v Pragi, da bi pomnožila učiteljske moči in dala novo zgradbo praški tehniki, da bi izpopolnila tehniko v Brnu in izpopolnila vse kulturne zahteve češkega naroda;

3. Zahtevamo, da bi c. kr. visoka vlada ustanovila slovensko vseučilišče v Ljubljani in s tem zagotovila slovenskemu narodu individualni razvoj na narodnem temelju.

4. Da bi vlada ustanovila zadostne število slovanskih ljudskih, meščanskih in srednjih šol v vseh deželah, kjer prebivajo Slovenci, ter tako izpolnila prve slovenske kulturne zahteve in naredila konec dosedanjemu narodnemu nasilju, ki izpodkopava narodni razvoj.

5. Zahtevamo, da naj vis. kr. vlada prizna popolno reciprociteto vseučilišča v Zagrebu z vseučilišči naše državne polovice, in naj poskrbi, da ne bodo dijaki iz Bosne in Hercegovine prisiljeni s štipendijami in konvikti, da obiskujejo nemške visoke šole, ampak naj jih vlada podpira pri obiskovanju hrvaških visokih šol.

Društvo slov. dljakov vpodoblja-joih umetnosti „Vesna“ priredi svoj IV. redni občni zbor danes 4. junija 1904. v prostorih Richterjeve pivnice III, Rennweg 1. s sledečim dnevnim redom: I. Oficijelni del: 1. čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora; 2. odborovo poročilo; 3. slučajnosti. II. Zabavni del ob priliki društvene obletnice! Začetek ob 8. uri zvečer.

Stroški za gradnjo železnice čez Semmering. — Po podatkih knjige, izdane povodom 50 letnice cesarjevega vladanja: „Zgodovina avstrijskih železnic“, so znašali prvotni stroški za gradnjo železnice čez Semmering skupno s prometnimi sredstvi 19,239.400 gld. ali 473.400 gld. kilometer. Vsekupni stroški so bili leta 1856 preračunjeni na okroglih 25 milijonov goldinarjev.

Krst najmlajšega sina nadvojvode Frana Ferdinanda. — V torek je bil krščen novorojeni sin nadvojvode Frana Ferdinanda in kneginje Sofije Hohenberg, ki je dobil ime Ernest Alfonz. Krstni boter je bil grof Caserta.

Koliko tobaka se je pokadilo v Avstriji l. 1902. — Iz nekega poročila finančnega ministerstva je posneti, da se je v l. 1902 pokadilo v Avstriji za 219 milijonov kron tobaka. Čistega dobička je dobila pri tem država 135 milijonov kron. V dotičnih tovarnah, katerih je nad 30, delalo je 40824 delavcev in delavk. Kadenje se pri nas v Avstriji vedno bolj množi, tako, da je n. pr. prišlo l. 1875 po 2 K 84 v. na vsakega prebivalca, ako

bi namreč vsi kadili, mladi in stari, ženske in moški za pokajeni tobak, dočim je prišlo l. 1902 na 3 K 23 v. na vsakega prebivalca.

Dognano je, da so obče priljubljene in vsestransko razširjene »kapljice sv. Marka« mestne lekarne v Zagrebu. Markov trg, najpotrebnejše v vsaki hiši. Podati se jih more bolnikom kot prvo pomoč, zdravim pa v odvrnitev bolezni. Zato pa opozarjamo p. n. gg. čitatelje na današnji oglas »Mestne lekarne« v Zagrebu, Markov trg, na 4. strani.

Rojaki!
kupujte narodni kolek!

izvraten okus kave dosežete s preprostanjem
Vydrave žitne kave
POKUSITE SI! Vzorek dragovoljno.
Potina 5 kg. pošilja 4 K 50 h franco.
„DOMACI PRIJATELJ“
vsem odobromam zavesti postojni nasvet.
Vydruva kofarna filia hodi Praga-VIII.

Gostilna
„pri Žagarju“
tik nove postaje
na Blančah,
toči
vedno naravna doma-
ča črna in bela vina.
Kuhinja je preskrb-
ljena vedno z gorkimi
in miznimi jedili. Cene
zmerne.
Priporoča se za obilen
obisk iz mesta in dežele.

Jakob Miklus,
trgovec z lesom in opeko, zaloga
vsakovrstnega trdega in mehkega
koroškega in kranjskega lesa ter
pohištva,
v Pevmi,
za Soškm mostom, p. Gorica,
priporoča p. n. občinstvu svojo
bogato zalogo, ter na novo otvor-
jeno
podružnico
na voglu prišedši od Soškega
mosta proti Gorici v hiši g. Fo-
garja h. št. 42.
V delavnici se izdelujejo vsa
v sodarsko in kolarsko stroko
spadajoča dela, in postrežba z
lesom po najnižji ceni. —

Vsaka rodbina
naj bi v svoj prid rabila le
Kathreinerjevo
Kneippovo sladno kavo
kot primes vsak-
danji kavni pijači.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka

Te glasovite in ne nadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni. Posebno odstranjujejo trganje po kosteh, nogah in rokah ter ozdravijo vsak glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih, ublažujejo katar in izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Te preženejo velike in male gliste ter bolečine po teh provzročene.

Tudi delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter „koliko“ in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in od te izvirajoče bolezni.

Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in „madronu“, in zato ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši.

Dobivajo se samo v „**Mestni lekarni v Zagrebu**“. Naročuje se edino in točno le pod naslovom:

„**Mestna lekarna**“, Zagreb, Markov Trg št. 40, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot en ducat (12 steklenic) se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer **franko** na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic)	K 4- h	4 ducat (48 steklenic)	K 14-60 h
2 „ (24 „)	„ 8- „	5 „ (60 „)	„ 17- „
3 „ (36 „)	„ 11- „		

Priznanih pisem imam na tisoče, da jih ni mogoče vseh tukaj ponatisniti, zato navedem imena le nekaterih gospodov, ki so s posebnim vspehom uporabljali kapljice sv. Marka, ter poponoma ozdravili: Iv. Barentinčič, učitelj Janko Kišur, kr. nadlogar; Štefan Barčič župnik; Ilija Manić, opančar; Sofija Vuhelić, šivilja; Jožef Seljanić, kmet itd. itd.

Mestna lekarna

Zagreb,
Markov trg št. 40, poleg cerkve
sv. Marka.

Vstanovljena l. 1880.

Kapljice sv. Marka.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

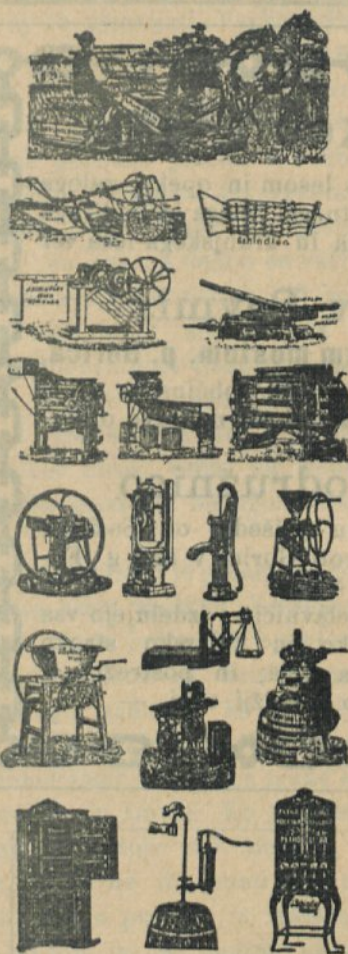
priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, brislih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Rožnata pošta.

Ivan Schindler, Dunaj III., Erdbergstrasse 12.

pošilja že veliko let dobro znane stroje vsake vrste za poljedelstvo.

Mline za sadje in grozdje, stiskalnice za sadje in grozdje, škropilnice, poljska orodja, stiskalnice za seno, mlatilnice, vitle, trijerje, čistilnice za žito, luščilnice za koruzo, slamoreznice, stroj za rezanje repe, mline za golanje, kotle za kuhanje klaje, sesalke za vodnjake in gnojnice, vodovode, železne cevi, svinčene cevi.

Od sedaj po zopet zdatno znižanih cenah! Ravno tako vse priprave za kletarstvo: medene pipe, sesalke za vino, gumijeve in konopljene cevi, gumijeve ploče, stroj za točenje piva, škrinje za led, stroje za sladoleđ, priprave za izdelovanje sodovke in penečih vin, mline za dišavo, kavo itd.; stroje za izdelovanje klobas, tehtnice za živino, tehtnice na drog, steberske tehtnice, namizne tehtnice, decimalne tehtnice; želežno pohištvo, železne blagajne, šivalne stroje vseh sestav, orodja in stroje vsake vrste za ključavničarje, kovače, kleparje, sedlarje pleskarje itd.

Vse s večletnim jamstvom!

Po najugodnejših plačilnih pogojih, tudi na obroke!

Ceniki z več kot 400 slikami brezplačno.

Prekupi in agentje zaželjeni.

Dopisuje se tudi v slovenskem jeziku.

Piše naj se naravnost:

Ivan Schindler,

Dunaj III., Erdbergstrasse št. 12.

Anton Krušič,

trgovec in krojaški mojster
v Gorici,

tekališče Josipa Verdi št. 33

naznanja slav. občinstvu, da je dobil ravnokar sveže angleško in avstrijsko blago, kakor tudi svežih izgotovljenih oblek in površnikov raznih vrst v veliki izbiri za pomladno sezono.

Izdelek lastnega blaga jamčim.

Pri svetem Antonu Padovanskem

NOVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in nešteto nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezenja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno, pri kateri je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Krojaška zadruga

Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame in gospode, Perkale, Zephyr in drugo manifakturno blago posebno za spomladni in letni čas, blago vseh kakovosti in po najnižje mogočih konkurenčnih in stalnih cenah.

Vzorec najnovejše izbire se na zahtevanje pošiljajo brezplačno in poštne prosto.

DENAR

po 4%

Amortizacijsko posojilo ponujamo na 15 do 65-letno odplačevanje potom prvih kreditnih zavodov iz Budimpešte in inozemstva do 3/4 cenilne vrednosti proti vknjižbi na I. in II. mesto.

Osební kredit! Duhovnikom, častnikom državnim in zasebnim uradnikom, trgovcem, obrtnikom s porokom ali brez poroka na 1 do 15-letno odplačevanje. Izvršuje se hitro, kulantno in diskretno.

Konverzija bančnih in privatnih dolgov
Meller Lajos és Társai, bančni zavod

Budimpešta, VI. Dávid-utza 15.

(Protokolirana tvrdka.)

(Prosi se marko za odgovor.)

Anton Kuštrin

Gospodski ulica h. št. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfstersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Bistrici. Zveplenke družba sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mline v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.